

32. apeluje do Komisji Europejskiej i rządów krajów AKP aby zadbały, by obowiązkiem każdego przedsiębiorstwa, w przypadku którego zostanie stwierdzone, że korzysta z pracy dzieci, było zapewnienie należytego włączenia dzieci pracujących dla tego przedsiębiorstwa w system edukacji;
33. podkreśla, że status GSP i GSP (+) musi być uzależniony nie tylko od ratyfikowania przez kraje AKP korzystające z programów GSP i GSP (+) konwencji MOP o pracy dzieci i konwencji ONZ o prawach dziecka, ale także od wykazania się ich przestrzeganiem; w tym celu wzywa Komisję Europejską do wprowadzenia struktury regularnego i częstego monitorowania oraz informowania w zakresie przestrzegania postanowień tych konwencji; stwierdza, że w przypadku istnienia dowodów poważnych i systematycznych naruszeń należy podjąć stosowne działania;
34. uważa, że kontrakty dotyczące zamówień publicznych powinny zawierać klauzule zobowiązujące przedmiotowe przedsiębiorstwa do wykazania zgodności łańcucha dostaw z międzynarodowymi normami pracy i że zamówień tych nie należy udzielać przy braku takich dowodów oraz że musi istnieć odpowiednia możliwość (w domenie publicznej) przedstawienia przez organizacje pozarządowe i inne strony dowodów świadczących o niezgodności w tym zakresie; stanowczo podkreśla, że takie klauzule w żadnym wypadku nie mogą być uważane za bariery pozataryfowe w handlu;
35. wzywa państwa członkowskie UE oraz Komisję Europejską do uzależnienia wsparcia udzielanego przedsiębiorstwom za pośrednictwem misji handlowych, dopłat eksportowych, dotacji i kredytów od dowodów przestrzegania międzynarodowych konwencji dotyczących pracy dzieci;
36. podkreśla, że globalizacji i liberalizacji światowego handlu musi towarzyszyć przestrzeganie praw podstawowych, w tym zakazu pracy dzieci;
37. wzywa społeczność międzynarodową (w tym Światową Organizację Handlu) do wprowadzenia znaku „child kite mark”, który powinien wskazywać wyraźnie, że produkt został „wyhodowany/wytworzony bez udziału pracy dzieci” oraz który mógłby być wykorzystywany szczególnie w stosunku do krajów, gdzie praca dzieci jest powszechna;
38. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE oraz Komisji Europejskiej, Unii Afrykańskiej, Karaibskiemu Forum Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, Forum Pacyfiku, państwom członkowskim UE, Funduszowi Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci, jak również Międzynarodowej Organizacji Pracy.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie sytuacji w Mauretanii

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- obradując na posiedzeniu w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 25-28 listopada 2008 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając postanowienia Aktu Założycielskiego Unii Afrykańskiej (UA), deklaracji z Lomé z lipca 2000 r. oraz protokołu dotyczącego ustanowienia Rady ds. Pokoju i Bezpieczeństwa (RPiB) Unii Afrykańskiej ds. niekonstytucyjnych zmian rządu,
- uwzględniając decyzje podjęte przez RPiB na 144. i 151. posiedzeniu,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 20 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenia i rezolucje Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), Unii Europejskiej (UE) oraz Międzynarodowej Organizacji Frankofonii (OIF),
- uwzględniając konsultacje otwarte na podstawie art. 96 umowy z Kotonu,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 28 listopada 2008 r. w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea).

- uwzględniając komunikat wydany podczas posiedzenia konsultacyjnego w Addis Abebie w dniu 21 listopada 2008 r. w sprawie sytuacji w Mauretanii, w którym uczestniczyły Liga Państw Arabskich, Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Konferencji Islamskiej (OKI), OIF, UE oraz UA,
- uwzględniając sprawozdanie z misji rozpoznawczej Komitetu Ambasadorów do Islamskiej Republiki Mauretańskiej w dniach 7-11 października 2008 r.,
- uwzględniając uchwałę Zgromadzenia Narodowego Mauretanii z dnia 14 września 2008 r.,
- A. mając na uwadze, że w dniu 6 sierpnia 2008 r. junta wojskowa pod przywództwem generała Mohameda Oulda Abdela Aziza usunęła z urzędu prezydenta Islamskiej Republiki Mauretańskiej, Sidi Mohameda Oulda Cheikha Abdallahiego,
- B. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza i społeczna w przedmiotowym kraju jest katastrofalna oraz mając na uwadze, że sukces demokracji jest najlepiej gwarantowany przez rozwój,
- C. mając na uwadze, że prezydent Abdallahi został wybrany w wyborach demokratycznych w kwietniu 2007 r. pod koniec procesu przemian demokratycznych, który został okrzyknięty przez wspólnotę międzynarodową jako przykładowy, co potwierdziła misja obserwacji wyborów Unii Europejskiej oraz delegacja Parlamentu Europejskiego,
- D. uwzględniając poparcie UE dla przemian demokratycznych oraz „program wsparcia” w wysokości 156 mln euro na lata 2008-2013 w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju, który stanowi dopełnienie środków pomocowych będących już w realizacji, oraz kwoty 335 mln euro przyznanych w ramach pomocy od roku 1985,
- E. mając na uwadze, że Mauretania należy do Partnerstwa Euro-śródziemnomorskiego, znanego pod nazwą proces barceloński, a także uczestniczyła w Szczycie na rzecz regionu śródziemnomorskiego, który odbył się w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r.,
- F. mając na uwadze, że mimo iż zmiana rządu odbyła się bez rozlewu krwi, prezydent Abdallahi oraz kilku innych polityków zostało aresztowanych, a także mając na uwadze, że prezydent Abdallahi nadal jest pozbawiony wolności,
- G. mając na uwadze, że junta powołała „Wysoką Radę Państwa” oraz mając na uwadze, że przewodniczący tej Rady, generał Mohamed Ould Abdel Aziz, został mianowany głową państwa na mocy „rozporządzenia konstytucyjnego”,
- H. mając na uwadze, że „rozporządzenie konstytucyjne”, w którym junta określa swoje uprawnienia oraz które umożliwia jej sprawowanie rządów za pomocą dekretów, jest pozbawione jakiegokolwiek podstawy prawnej,
- I. mając na uwadze, że „Wysoka Rada Państwa” mianowała premiera,
- J. mając na uwadze, że trudności, jakie napotykała Mauretania w czasie zamachu stanu, miały charakter polityczny, mogły zatem zostać rozwiązane z zastosowaniem pokojowych środków politycznych oraz dialogu,
- K. mając na uwadze, że pomimo tych trudności Mauretania dokonała znacznego postępu w skrajnie wrażliwych kwestiach polityki wewnętrznej, takich jak powrót uchodźców, likwidacja niewolnictwa czy liberalizacja mediów, a także mając na uwadze, że wróżyło to dobrze ostatecznemu wytworzeniu się mocno zakorzenionej demokracji,
- L. mając na uwadze, że dla ustanowienia środków służących odbudowie ładu konstytucyjnego oraz mechanizmów odpowiadających za równowagę pomiędzy władzą wykonawczą a prawodawczą wymagana jest otwarta debata pomiędzy wszystkimi siłami politycznymi, mając na względzie zapewnienie w ramach konstytucyjnych właściwej równowagi między Prezydentem a Parlamentem oraz niezbędnej stabilności politycznej, bez ingerencji sił zbrojnych,
- M. uwzględniając rozmaite środki zakończenia kryzysu i odbudowania ładu konstytucyjnego zaproponowane przez siły polityczne oraz przez „społeczeństwo obywatelskie”, w szczególności wniosek ze strony opozycji demokratycznej oraz „harmonogram przemian” przedstawiony przez Zgromadzenie Narodowe,
- N. uwzględniając problemy związane z bezpieczeństwem strefy Sahelu i Sahary, które są pożywką dla terroryzmu, przestępczości transgranicznej oraz handlu bronią i narkotykami, a także mając destabilizujący wpływ na kraje subregionu,
- O. uwzględniając rolę, jaką odgrywa Mauretania w walce z tymi plagami,

- P. odnotowując potępienie dla zamachu stanu wyrażane przez społeczność międzynarodową, szczególnie przez grupę AKP, ECOWAS, UA, UE, Ligę Arabską i Organizację Narodów Zjednoczonych oraz odnotowując decyzję UA i OIF o zawieszeniu członkostwa Mauretanii, dopóki nie zostanie w tym kraju przywrócona demokracja,
- Q. mając na uwadze, że w dniu 22 września 2008 r. Unia Afrykańska dała juncie ultimatum na przywrócenie ładu konstytucyjnego oraz bezwarunkowe przywrócenie na stanowisko Sidi Mohameda Oulda Cheikha Abdallahiego do dnia 6 października 2008 r.,
- R. mając na uwadze, że junta wojskowa odrzuciła to ultimatum, a także mając na uwadze, że we wtorek 7 października 2008 r. Komisja UA zaapelowała do państw członkowskich UA o nieuznawanie puczystów w Mauretanii,
- S. uwzględniając otwarcie procedury konsultacyjnej pomiędzy Unią Europejską a Mauretanią, zgodnie z art. 96 umowy z Kotonu, który przewiduje takie konsultacje w sytuacji, gdy „Strona nie dopełniła zobowiązania wynikającego z przestrzegania praw człowieka, zasad demokratycznych oraz państwa prawa”,
- T. mając na uwadze, że Bank Światowy zawiesił środki pomocowe dla Mauretanii w wysokości 175 mln dolarów; mając na uwadze, że zawieszenie to będzie miało wpływ na 17 krajowych projektów w Mauretanii oraz na uczestnictwo tego kraju w projektach regionalnych Banku Światowego dotyczących między innymi rozwoju obszarów wiejskich, zdrowia, edukacji i infrastruktury (np. budowy dróg),
- U. mając na uwadze, że policja stosowała siłę, aby rozbić nielegalne demonstracje zorganizowane przez koalicję partii politycznych, domagające się przywrócenia na stanowisko prezydenta Abdallahiego,
1. potępia obalenie prezydenta i rządu przez siły zbrojne Mauretanii oraz podkreśla, że należy szanować demokratycznie wybrane instytucje; wyraża ubolewanie z powodu takiego kroku w tył, biorąc pod uwagę znaczne postępy poczynione w rozwoju demokracji i państwa prawa w Mauretanii na przestrzeni ostatnich kilku lat;
 2. zauważa fakt przewiezienia odsuniętego od władzy prezydenta Sidi Mohameda Oulda Cheikha Abdallahiego do jego rodzinnej wioski, gdzie jest on przetrzymywany w areszcie domowym, lecz nadal wzywa do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia;
 3. apeluje do władz Mauretanii o stanie na straży przestrzegania praw człowieka, w tym wolności słowa, stowarzyszeń i zgromadzeń;
 4. podtrzymuje, że szeroko zakrojone konsultacje są jedynym sposobem zakończenia kryzysu i ponownego umożliwienia wszystkim instytucjom demokratycznym właściwego realizowania swoich funkcji, jak na przykład pełnego wykonywania przez Parlament wszystkich jego prerogatyw;
 5. wzywa sprawujące rządy władze wojskowe do niezwłocznego zastosowania się do harmonogramu przywracania ładu konstytucyjnego i instytucji demokratycznych, a także do uniemożliwienia uczestnictwa wojska w wyborach;
 6. apeluje również do wszystkich sił politycznych w Mauretanii o bezzwłoczne ustanowienie odpowiednich ram dla takich konsultacji;
 7. z zadowoleniem przyjmuje zapoczątkowanie konsultacji pomiędzy Unią Europejską a sprawującymi rządy władzami Mauretanii oraz wzywa Komisję Europejską do składania WZP regularnych sprawozdań z postępów konsultacji prowadzonych na podstawie art. 96 oraz z tworzenia harmonogramu przywracania ładu konstytucyjnego, jednak wyraża ubolewanie, że dotychczas nie poczyniono znacznego postępu w tym względzie;
 8. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź UA, że przedłoży „konkretne propozycje” w następstwie odrzucenia jej ultimatum przez mauretańską „Wysoką Radę Państwa”;
 9. wzywa UA i UE do liczenia się ze wszystkimi planowanym sankcjami, jakie można by przedsięwziąć wobec puczystów wojskowych (zakaz podróżowania, zamrożenie środków itp.), gdyby w bliskiej przyszłości nie podjęto żadnego zobowiązania dotyczącego odpowiedniego i wiarygodnego planu zakończenia kryzysu oraz przywrócenia ładu konstytucyjnego, lecz wzywa, aby nie podejmować żadnych kroków, które mogłyby zagrozić rozwojowi Mauretanii oraz poprawie warunków życia jej mieszkańców;
 10. nalega, by mieszkańcy Mauretanii, których poważnie dotyka już kryzys gospodarczy i żywnościowy, nie byli traktowani jako zakładnicy bieżącego kryzysu politycznego, a także apeluje do Komisji Europejskiej, aby wdrożyła projekty wsparcia skierowane do społeczeństwa obywatelskiego w ramach europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka;

11. nalega, by junta rozważyła rozmaite korzyści dla mieszkańców Mauretanii, jakie wiążą się z uczestnictwem w procesie politycznym na rzecz pokoju, demokracji, dobrobytu oraz porozumienia w aspekcie humanitarnym, społecznym i kulturowym, sformułowane podczas Szczytu na rzecz regionu śródziemnomorskiego w dniu 13 lipca 2008 r., w którym uczestniczył Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, prezydent Islamskiej Republiki Mauretańskiej;
12. z zadowoleniem przyjmuje wysłanie delegacji Komitetu Ambasadorów AKP-UE oraz odnotowuje przyjęcie uchwały Zgromadzenia Narodowego Mauretanii z dnia 14 września 2008 r.;
13. postanawia wysłać delegację parlamentarną AKP-UE do Mauretanii w celu asystowania Parlamentowi Mauretanii w ponownym odnajdywaniu jedności tej instytucji oraz w szukaniu sposobu wyjścia z kryzysu, który byłby do zaakceptowania przez wszystkie zainteresowane strony;
14. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Komisji Unii Afrykańskiej, Arabskiej Unii Maghrebu, Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz Zgromadzeniu Narodowemu i innym władzom Mauretanii.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie sytuacji w Zimbabwe

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- obradując na posiedzeniu w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 25-28 listopada 2008 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 29 marca 2008 r. misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego dotyczące zharmonizowanych wyborów w Republice Zimbabwe,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego z dnia 29 czerwca 2008 r. dotyczące drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe oraz wyborów uzupełniających do Izby Zgromadzenia,
- uwzględniając oświadczenie tymczasowe z dnia 30 czerwca 2008 r. misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego podczas drugiej tury wyborów prezydenckich i wyborów uzupełniających do Parlamentu w Zimbabwe,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej Unii Afrykańskiej (UA) w Zimbabwe z dnia 29 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając uchwałę w sprawie ustanowienia rządu jedności narodowej w Zimbabwe, przyjętą podczas szczytu Unii Afrykańskiej w dniu 1 lipca 2008 r. w Sharm el-Sheikh,
- uwzględniając Zasady i wytyczne dotyczące wyborów demokratycznych przyjęte przez Forum Parlamentarne Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) w 2001 r. oraz Zasady i wytyczne dotyczące wyborów demokratycznych przyjęte przez szczyt SADC na Mauritiusie w sierpniu 2004 r.,
- uwzględniając umowę z dnia 15 września 2008 r. pomiędzy Afrykańską Unią Narodową Zimbabwe-Frontem Patriotycznym (ZANU-PF) oraz dwiema formacjami Ruchu na rzecz Przemian Demokratycznych (MDC), w sprawie stawiania czoła wyzwaniom, przed jakimi stoi Zimbabwe,
- uwzględniając traktat SADC oraz protokoły do niego dołączone, w tym protokół wyborczy SADC,
- uwzględniając Akt Założycielski Unii Afrykańskiej, Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów oraz Nowe Partnerstwo dla Rozwoju Afryki (NEPAD),

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 28 listopada 2008 r. w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea).